

Sygn. akt IX C 242/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Zielonka

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Konewko

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa **A. C. i J. C.**

przeciwko **Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę

1. Zasądza od Towarzystwa (...) w W. solidarnie na rzecz powodów A. C. i J. C. kwotę 3.916,13 zł (trzy tysiące dziewięćset szesnaście złotych 13/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 20 listopada 2014r. do dnia zapłaty,
2. Zasądza od Towarzystwa (...) w W. solidarnie na rzecz powodów A. C. i J. C. kwotę 1.696,92 zł (tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 92/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 242/15

UZASADNIENIE

A. C. i J. C. wnieśli o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. solidarnie kwoty 3916,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.11.2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na uzasadnienie powództwa powodowie wskazali, iż w wyniku kolizji drogowej mającej miejsce w dniu 18.10.2014r. uszkodzeniu uległ pojazd powodów marki T. nr rej. (...). Pozwany ubezpieczający pojazd sprawcy szkody wypłacił powodom z tytułu przedmiotowego zdarzenia odszkodowanie w wysokości 2234,92 zł, a następnie na skutek odwołania dodatkowo kwotę 1016,74 zł. W ocenie powoda szkoda została oszacowana nieprawidłowo, albowiem zastosowano zaniżone stawki roboczogodziny, tzw. „urealnienia” cen części zamiennych oraz tzw. zamienniki, tj. części zamienne nieoryginalne.

Towarzystwo (...) w W. wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wskazując, iż szkoda została przez niego naprawiona. Pozwany argumentował, iż naprawa pojazdu przy użyciu części najwyższej jakości i oryginalnych mogłaby prowadzić do zwiększenia walorów pojazdu, a co za tym idzie jego wartości w porównaniu do stanu sprzed szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.10.2014r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powodów marki T. nr rej. (...).

Sprawcą szkody był S. S. kierujący pojazdem marki F. (...) nr rej. (...) objętym umową ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie.

bezsporne, nadto dowód: oświadczenie sprawcy k.30 akt szkody

Pozwany wypłacił powodom tytułem odszkodowania w związku z przedmiotowym zdarzeniem kwotę 2234,92 zł, a następnie na skutek odwołania dodatkowo kwotę 1016,74 zł.

bezsporne, nadto dowód: decyzja Towarzystwo (...) w W. k. 21

Koszt przywrócenia pojazdu powodów do stanu sprzed szkody wynosi 7264,86 zł.

dowód: opinia biegłego i kalkulacja naprawy – k. 55-66

Powodowie zgłosili szkodę w dniu 20.10.2104r.

bezsporne

Sąd zważył:

Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu szkód komunikacyjnych regulują przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2003.124.1152). Zgodnie z art. 34 powołanej ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W świetle przepisów Kodeksu cywilnego ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów zarówno wówczas, gdy odpowiedzialność posiadacza lub kierującego pojazdem oparta jest na zasadzie ryzyka (art. 436 § 1 w zw. z art. 435 § 1 kc), jak i wówczas, gdy oparta jest na zasadzie winy (art. 436 § 2 w zw. z art. 415 kc).

W procesie cywilnym obowiązuje zasada kontrydiktoryjności, wyrażona w art. 232 kpc, zgodnie z którą to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jednocześnie ustawodawca przewidział, iż dowodu nie wymagają fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, o ile przyznanie nie budzi wątpliwości (por. art. 229 kpc).

W niniejszej sprawie bezsporną pozostawała okoliczność, iż do powstania szkody w pojeździe powodów doszło na skutek zderzenia się pojazdów mechanicznych. Pojazd kierowany przez sprawcę szkody objęty był ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez pozwanego. W związku z tym po stronie powoda jako poszkodowanego powstało roszczenie odszkodowawcze, które na mocy art. 822 § 4 kc mogło być dochodzone bezpośrednio od pozwanego jako ubezpieczyciela (vide: uzasadnienie do Uchwały Składu Sędziów Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 lutego 2008r. III CZP 115/2007).

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tytułu przedmiotowego zdarzenia co do zasady, zaś strony pozostawały w sporze co do rozmiarów wyrządzonej szkody.

Odnosząc się do merytorycznych zarzutów pozwanego kwestionujących wysokość kosztów niezbędnych do naprawienia szkody to należy wskazać, iż sąd ustalił odszkodowanie w oparciu o opinię biegłego B., albowiem ocena wysokości szkody w pojeździe wymagała wiedzy specjalistycznej. Biegły wyliczył koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody na kwotę 7264,86 zł.

Pozwany reprezentowany przez fachowego pełnomocnika zakwestionował opinię biegłego w zakresie dotyczącym konieczności zastosowania do naprawy części oryginalnych.

W świetle opinii, która jest w ocenie sądu, jasna, pełna, rzeczowa, a wnioski w niej zawarte są należycie umotywowane i przekonujące, należy stwierdzić, że koszt naprawienia szkody wynosi (...), 86 zł zł brutto, przy zastosowaniu części oryginalnych producenta, średnich stawek roboczogodziny zakładów (...) kategorii w kwocie 100 zł na prace blacharsko-mechaniczne i 110 zł na prace lakiernicze oraz przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych. Zdaniem Sądu oszacowany przez biegłego koszt naprawy pojazdu powoda odpowiada poniesionej szkodzi. Podkreślenia wymaga, iż odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek w majątku poszkodowanego, a zatem ciężący na zakładzie ubezpieczeń obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje już z chwilą wyrządzenia szkody – niezależnie od tego czy powód dokonał naprawy pojazdu i niezależnie od tego czy pojazd znajduje się jeszcze w jego posiadaniu. Wysokość odszkodowania zakładu ubezpieczeń jest ustalana według zasad art. 363 § 2 kc, w związku z art. 361 § 2 kc, co oznacza, że odszkodowanie ma odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001r. III CZP 68/01).

Przywrócenie uszkodzonego pojazdu mechanicznego do stanu poprzedniego oznacza przywrócenie mu nie tylko wyglądu sprzed wypadku, ale przede wszystkim sprawności technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo kierowcy i innych uczestników ruchu. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 12 kwietnia 2012r. (sygn. akt III CZP 80/11) jednoznacznie wskazał, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części. Wprawdzie Sąd Najwyższy dopuścił możliwość obniżenia odszkodowania o kwotę odpowiadającą wzrostowi wartości pojazdu, jednakże powyższe uzależnił od wykazania tejże przesłanki przez ubezpieczyciela, argumentując to tym, że z faktu wzrostu wartości pojazdu skutek prawny wywodzi zakład ubezpieczeń, gdyż dzięki temu może zmniejszyć sumę ubezpieczeniową, którą zobowiązany jest wypłacić.

Podkreślić należy, iż to pozwany miał możliwość w toku postępowania likwidacyjnego dokonania szczegółowych oględzin pojazdu i stwierdzenia, które z części w nim zamontowanych są oryginalnymi, a które są wyłącznie zamiennikami. Wbrew stanowisku pozwanego, to na nim, nie zaś na powodzie spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie. Ponieważ pozwany nie wykazał, aby części w pojeździe powoda wymagające wymiany były nieoryginalne, znacznie wyeksploatowane, czy przestarzałe technicznie, Sąd w świetle stanowiska biegłego, który na rozprawie, w pełni podtrzymał opinię, nie miał podstaw, by odstąpić od powszechnej reguły i uznać, że uwzględnienie nowych części w miejsce dotychczas użytkowanych mogło doprowadzić do wzrostu wartości pojazdu powoda w porównaniu do stanu sprzed wypadku.

Z uwagi na powyższe, po uwzględnieniu zapłaty przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego łącznie kwoty 3251,66 zł, należało orzec jak w pkt 1.

O ustawowych odsetkach Sąd orzekł na zasadzie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 2 kc albowiem szkoda została zgłoszona w dniu 20.10.2014 r. i ubezpieczyciel powinien spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od tej daty.

O kosztach procesu w punkcie 2 wyroku Sąd orzekł kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 kpc. Ponieważ powód wygrał sprawę w całości, Sąd zasądził na jego rzecz wszystkie koszty procesu, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 196 zł, wynagrodzenie radcy prawnego – 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... / Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm./), oraz wynagrodzenie biegłego w kwocie 900, 92 zł, tj. łącznie 1696,92 zł.